

National Park Service
U.S. Department of the Interior

Fort Stanwix National Monument
Rome, New York
Hebrew Translation עברית

ברוכים הבאים

שימור והדרכה

אתר ההנצחה הלאומי פורט סטאנוויקס מייצג פרק משמעותי בסיפור מורכב בתולדות אמריקה. קבוצות וסוכנויות רבות, ציבוריות ופרטיות כאחד, במדינת ניו יורק ובכל החוף המזרחי פועלות יחד עם רשויות הפארק כדי להנציח היבטים של המורשת המשותפת שלנו ולשמר אתרים היסטוריים הקשורים בה. כדי להבין טוב יותר את תולדות פורט סטאנוויקס ואת ההיסטוריה של אמריקה הקולוניאלית, מומלץ לבקר באתרים של שותפים, מאגודות היסטוריות מקומיות ועד לפארקים לאומיים וממלכתיים. מידע מיוחד על שותפי הפארק ניתן לקבל מצוות הפארק.

מרכז החינוך והניהול של אוספי מרינוס וילט (Marinus Willett Collections Management and Education Center), שנפתח בשנת 2005, הוא תוצר של שותפות בין רשות הפארקים הלאומיים, העיר רומא, אונידה קאונטי, מדינת ניו יורק ושבת אונידה. המרכז מספק למבקרים הדרכה ותערוכות, ומהווה מקום אחסון חדיש ליותר מ-400,000 יצירות אמנות באוספי מוזיאון הפארק.

אתר ההנצחה הלאומי פורט סטאנוויקס הוא אחד מ-400 הפארקים של רשות הפארקים הלאומיים. רשות הפארקים הלאומיים מטפלת באתרים אלה שנשמרו על-ידי בני העם האמריקני כדי שכל אחד יוכל לחוות את המורשת שלנו. המשימה של רשות הפארקים הלאומיים היא לשמר ולהגן על אוצרות טבע ומשאבים תרבותיים כדי לספק הנאה, השראה וחינוך לדור הזה ולדורות הבאים. באתר gov.nps.www ניתן לקבל מידע נוסף בנושא פארקים ותוכניות של רשות הפארקים הלאומיים ברחבי ארצות-הברית.

מבט על הפארק ודברים שחשוב לדעת למען הבטיחות

כדי להגיע לשער הכניסה למבצר נדרשת הליכה קצרה ממרכז מארינוס וילט (Marinus Willett Center). שלושה שבילים קצרים מקיפים את המבצר. שביל אחד הוא המשך של חלק מסוים במעבר אונידה. שני השבילים האחרים מסייעים בפרשנות האירועים במהלך המצור של שנת 1777. שומרי הפארק עורכים סיורי הדרכה מדי יום, שאורכם כ-45 דקות בממוצע. מומלץ לפנות לשומר התורן במרכז המבקרים לביורר זמני הסיורים ונקודות המפגש. הפארק מאפשר גישה לנכים, וישנם סיורים רבים המיועדים לבעלי לקויות ראייה או שמיעה. מותרת הכניסה לחיות מחמד בכל מבני הפארק. הצוות עומד לרשות המבקרים.

מאחר שהמבצר הוא שחזור מדויק, ישנן סכנות המחייבות זהירות. רוב שטחי המבצר וסביבתו מלאי מהמורות, לכן יש להיזהר בשעת ההליכה. אזורים רבים של המבצר בנויים מעץ. יש להיזהר משבבים. יש להרחיק ילדים מהקירות, מהתותח ומאזורי האח, ולפעול בהתאם להוראות במהלך ההדגמה של כלי הנשק. אין מתקני פיקניק במבצר. כלבים יש להחזיק ברצועה ולהרחיק מכניסות למבנים. העישון אסור בכל המתקנים, כולל כל אזורי המבצר ומרכז המבקרים.

אירועים מרכזיים בתולדות פורט סטאנוויקס

1758 – הבריטים בנוים את פוקט סטאנוויקס, שממנו יצאו כוחות צבא שכבשו את המבצרים הצרפתים בקינגסטון, אונטריו (1758), אוסווגו וניאגרה (1759), נהר סנט לורנס ומונטריאול (1760).

1768 – הסכם הגבולות, שהמשא ומתן עליו נערך בפורט סטאנוויקס עם שבטי שש האומות, פתח אפשרות של התיישבות באדמות האינדיאנים ממזרח ומדרום לנהרות אלג'ני (Allegheny) ואוהיו. ההסכם עורר את זעמם של בני שבטים אחרים שהתגוררו בשטחים אלה.

1777 – מצור פורט סטאנוויקס מתחיל ב-3 באוגוסט. גאנסוורט (Gansevoort) נשבע להחזיק במבצר "עד טיפת הדם האחרונה." סנט ג'ור ננטש את המצור כעבור 21 יום, כשהתגבורת האמריקנית מגיעה.

קרב אורסקני (Oriskany) ב-6 באוגוסט. הבריטים והאינדיאנים טומנים מארב ל-800 אנשי מיליציה בפיקודו של ניקולאס הרקימר (Herkimer), והודפים ניסיון לשחרר את פורט סטאנוויקס. חיילים מפורט סטאנוויקס פושטים על מחנות לויאליסטים בריטים ואינדיאנים.

1779 – חילות בפיקוד הגנרלים ג'ון סליבן וג'יימס קלינטון מחריבים את ערי האונדאגה בלב מולדת שש האומות, כפעולת תגמול על מתקפות בעמק המוהוק. עוינות האינדיאנים גוברת.

1784 – ההסכם שנחתם בפורט סטאנוויקס שם קץ למלחמה עם שבטי שש האומות, שהיו בעלי ברית של הבריטים במהלך המלחמה, ומאלץ אותם לוותר על השטחים שממערב לניו יורק ומצפון לנהר אוהיו.

1788 – מדינת ניו יורק מנהלת משא ומתן על עסקאות קרקע עם בני שבטי אונידה ואונדאגה בפורט סטאנוויקס, ורוכשת שטחי אדמה גדולים מידי האינדיאנים, תוך קריאת תיגר על סמכות הפדרציה ועל ריבונות האינדיאנים כאחד.

1790 – בני שבטי אונדאגה וקאיוגה מאשרים את עסקאות הקרקע עם מדינת ניו יורק בפורט סטאנוויקס. חלק ניכר מהאדמות שנרכשו נמכרו כדי לממן את חובות המלחמה, או הוענקו לחיילים במקום משכורות.

מעבר אונידה (Oneida Carrying Place), עשרה קילומטרים ששנו את פני צפון אמריקה

במשך אלפי שנים, הנתבי הקדום המחבר בין נהר המוהוק לווד קריק (Wood Creek) שימש כחוליה מקשרת חיונית לאנשים שעשו את דרכם בין האוקיינוס האטלנטי לאגם אונטריו. העוברים בנתיב ותיק זו, החוצה את שטחי האינדיאנים משבת אונידה, העבירו דרכו סחורות וחדשות, ואף מחלות, לאנשים באזורים מרוחקים. כשהגיעו האירופאים, הם כינו את הנתיב בשם "מעבר אונידה" ובכך ציינו את תחילתה של תקופה משמעותית בהיסטוריה של אמריקה – תקופה שבה אומות נאבקו על שליטה לא רק במעבר אונידה עצמו, אלא בכל עמק המוהוק, כור מחצבתו של איחוד שש האומות, וכן במשאביה העשירים של צפון אמריקה. במאבק זה עתיד מבצר סטאנוויקס (Fort Stanwix) למלא תפקיד מכריע.

מלחמת עולם

המאבק החל בקיץ של שנת 1754, בעימות בין חיילים צרפתיים לחיילי מושבת וירג'יניה בדרום-מערב פנסילבניה – עימות שהיה אות הפתיחה למלחמה שלימים כונתה "מלחמת הצרפתים והאינדיאנים". בשנת 1756 התפשטו הקרבות לאירופה, שבה נודעו בשם "מלחמת שבע השנים". באותה שנה, פלשו הצרפתים ובעלי בריתם האינדיאנים לעמק המוהוק והחלו להרוס מבצרים בריטים לאורך מעבר אונידה וג'רמן פלאטס (German Flatts) (הרקימר [Herkimer]), ניו-יורק). בתגובה הוטל על הבריגדיר-ג'נרל הבריטי ג'ון סטאנוויקס (Stanwix) לבנות במעבר אונידה מבצר בשנת 1758. מבצר סטאנוויקס הביא לסיומה את הפלישה הצרפתית והיווה זירת היערכות למבצעים הצבאיים הבריטיים.

ההסכם של שנת 1768

בתום מלחמת הצרפתים והאינדיאנים בשנת 1763, איבדה צרפת את אחיזתה בשטחים שבצפון אמריקה, מזרחית לנהר המיסיסיפי, לטובת בריטניה. ואולם, האינדיאנים האמריקנים, שהיו בעלי בריתם של הצרפתים בזמן המלחמה, גילו חוסר שביעות רצון הולך וגובר נוכח המדיניות הבריטית ופתחו במלחמת עצמאות מולם. מרד פונטיאק (Pontiac) הסתיים בהצהרה המלכותית של 1763, שאסרה על התיישבות אנגלית ממערב להרי האפלצ'ים. בשנת 1768, במטרה ליישב סכסוכים בין האינדיאנים למתיישבים הבריטים, ניהל הנציב לענייני אינדיאנים, סר ויליאם ג'ונסון, משא ומתן על הסכם בפורט סטאנוויקס, שכעת היה נטוש, שבמהלכו הסכים איחוד שש האומות לוותר על שטחים ממזרח ומדרום לנהר אוהיו. ההסכם עורר את זעמם של בני שבטים אחרים שהתגוררו בשטחים אלה, וסלל את הדרך לעימותים נוספים.

מלחמת העצמאות האמריקנית

מלחמת העצמאות האמריקנית נמשכה שמונה שנים, החל בקרב לקסינגטון וקונקורד בשנת 1775 ועד להסכם פריס שנחתם בשנת 1783. בשנת 1776, כאשר הקונגרס הקונטיננטלי דן בעצמאות לאומית, הוטל על הגנרל וושינגטון לבנות מחדש את פורט סטאנוויקס, כדי להגן על הגבול הצפון-מערבי ולהבטיח דריסת רגל להתפשטות מערבה בעתיד. שמו של המבצר שונה לפורט שוילר (Schuyler) על שם מייג'ור-ג'נרל פיליפ שוילר, מפקד היחידה הצפונית של הצבא.

1777: נקודת המפנה במלחמה

בקיץ של שנת 1777, הלוטננט-קולונל הבריטי, בארי סנט לג'ר (St. Leger) (בעל דרגה זמנית של בריגדיר-ג'נרל), עמד בראש צבא שנכנס לעמק המוהוק במסגרת תוכניתו של מייג'ור-ג'נרל ג'ון בורגוני (Burgoyne) להשתלט על מדינת ניו-יורק. צבא זה מנה כ-800 חיילים בריטים, גרמנים וקנדים, לויאליסטים בריטים ו-800 לוחמים אינדיאנים אמריקנים מניו יורק ומאזור האגמים הגדולים. סנט לג'ר מצא את פורט סטאנוויקס מוגנת היטב על-ידי כמעט 800 חיילי מצב של הצבא הקונטיננטלי בפיקודו של קולונל פיטר גאנסוורת (Gansevoort), וערך מצור על המבצר ב-3 באוגוסט.

ב-6 באוגוסט, מיליצית טריון קאוני (Tryon County) בפיקודו של בריגדיר-ג'נרל ניקולס הרקימר (Herkimer), בדרכה לסייע לפורט סטאנוויקס, נתקלה במארב של לויאליסטים בריטים ואינדיאנים ליד הכפר אוריסקה (Oriska) של בני שבט אונידה. בקרב אוריסקיני (Oriskany), שאילץ את המיליציה לסגת, נלחמו זה נגד זה בני משפחה, חברים ושכנים. גם שבטי איחוד שש האומות נלחמו אלה באלה, והפרו שלום ששרר ביניהם במשך מאות שנים. במהלך הקרב, לוטננט-קולונל מרינוס וילט (Willett), השני בסולם הפיקוד אחרי גאנסוורת (Gansevoort), עמד בראש התקפה שיצאה מהמבצר ושה מספר שבויים מחיילי האויב, השמיד את המחנות שלהם, והביא למבצר 21 קרונות עמוסי אספקה. המצור הסתיים ב-23 באוגוסט, עם בואם של חיילי הצבא הקונטיננטלי, בפיקודו של מייג'ור-ג'נרל בנדיקט ארנולד, לתגבר את חיל המשמר במבצר. הניצחון בפורט סטאנוויקס, יחד עם תבוסתו וכניעתו של בורגוני בקרב סרטוגה, סללו את הדרך לבריתות שנחתמו בין ארצות הברית, צרפת והולנד.

קרב סרטוגה (Saratoga), יוני - אוקטובר 1777

מבצע סרטוגה היה פרי רוחו של מייג'ור-ג'נרל ג'ון בורגוני, שהאמין כי ניתן לסיים את מלחמת העצמאות האמריקנית על-ידי פיצול המושבות לאורך נהר ההדסון. תוכניתו הייתה להתקדם דרומה מקנדה במעלה אגם צ'מפליין (Champlain), לכבוש את פורט טיקונדרוגה (Fort Ticonderoga), ולצעוד דרומה לאורך נהר ההדסון לאלבני. שם אמור היה לפגוש את סר ויליאם האו (How), שהתקדם צפונה מניו יורק סיטי, ואת בארי סנט לג'ר, שעשה את דרכו ממזרח לאורך נהר המוהוק. ואולם, האו היה עסוק במערכה על כיבוש פילדלפיה ובסופו של דבר לא הגיע לאלבני, ואילו סנט לג'ר נקלע למצור העקר בן 21 הימים על פורט סטאנוויקס ונאלץ לחזור לקנדה.

לאחר שכבש את טיקונדרוגה (Ticonderoga) בקלות ובמהירות שערערו את המורל של הפטריוטים, המשיך בורגוני במסעו דרומה, הביס את הצבאות האמריקנים בהובארטון (Hubbardton) וכפה את פינויים של פורט אן (Fort Anne) ופורט אדוארד (Fort Edward). לאחר מכן חדל המזל להאיר לו פנים. יחידה של חיילים הסיאנים (שכירי חרב גרמנים) ששלח לתקוף את בנינגטון (Bennington) הובסה על-ידי כוחות צבא בפיקודם של בריגדיר-ג'נרל ג'ון סטארק (Stark) ולוטננט-קולונל סת וורנר (Warner). בדרכו דרומה, חצה בורגוני את נהר ההדסון ועצר עם חייליו ליד העיירה סטילוואטר (Stillwater [כפי שהיא קרויה היום]) במדינת ניו יורק, שבה התמקמו האמריקנים – ברמות במיס (Bemis Heights) – בפיקודו של הורשיו גייטס (Gates), שהחליף את פיליפ שוילר כמפקד הצבא האמריקני. בורגוני ניסה לפרוץ דרך הקווים האמריקנים בחוות פרימן (ב-19 בספטמבר) וברמות במיס (ב-7 באוקטובר). שני הניסיונות כשלו, והמפקד הבריטי, שמצא את עצמו מכותר על-ידי כוח גדול יותר, ללא אפשרות לסגת, נכנע ב-17 באוקטובר 1777

ההסכם של שנת 1784 עם איחוד שש האומות

התמונה בחסות הארכיון הלאומי של ארה"ב

השלום היהיר

מלחמת העצמאות האמריקנית הסתיימה ב-1783, אך ארצות הברית והאינדיאנים המשיכו להילחם. במטרה להביא לסיומה את המלחמה בניו יורק, ניהלה ארצות הברית בשנת 1784 משא ומתן עם איחוד שש האומות, שהסתיים בהסכם פורט סטאנוויקס. ארצות הברית הכתיבה את תנאי ההסכם, לקחה בני ערובה אינדיאנים עד שכל שבויי המלחמה הוחזרו, ואילצה את נציגי שש האומות לחתום על הסכם השלום. שש האומות גם נאלצו לוותר על שטחים באוהיו ובמערב פנסילבניה, ובכך התחדשה ההתפשטות מערבה. נוסף על כך, האינדיאנים האמריקנים הוכרו כשייכים למדינות הריבוניות בגבולות ארצות הברית. הסכם 1784 סלל את הדרך למלחמת האינדיאנים באוהיו בשנות ה-80 וה-90 של המאה השמונה עשרה.

ההסכמים והמועצות של שנת 1788 ו-1790

לאחר מלחמת העצמאות האמריקנית, המשיך פורט סטאנוויקס לכבד במסגרת הקשרים עם האינדיאנים האמריקנים. במבצר נוהל משא ומתן על ארבע עסקאות קרקע בין מדינת ניו יורק לבין בני השבטים אונידה, אונונדגה (Onondaga) וקאיוגה (Cayuga) ללא אישור הממשלה הפדרלית. עסקאות קרקע אלה הוכרו לאחר מכן בשנת 1794 במסגרת הסכם קננדאיגואה (Treaty of Canandaigua). במשך שנים רבות לאחר מכן, ב-1 ביוני, נהגו בני שבטי האונידה, האונונדגה והקאיוגה להגיע לפורט סטאנוויקס יחד עם נציגים ממדינת ניו יורק כדי לקבל את התשלומים השנתיים שלהם על הקרקעות. בעקבות זאת, האדמות שנרכשו במסגרת העסקאות בין האינדיאנים האמריקנים לבין מדינת ניו יורק אפשרו חפירת תעלות, אשר בסופו של דבר הביאו לפתיחת תעלת ארי (Erie Cana) בשנת 1827.

מדריך למבני המבצר

מראהו של פורט סטאנוויקס דומה מאוד כיום למראהו במלחמת העצמאות האמריקנית. העיר רומא ורשות הפארקים הלאומיים שיתפו פעולה בשחזור העתק מדויק של המבצר המקורי משנת 1776, תוך שימוש בתוכניות ובמסמכים מקוריים רבים. אך מבנה המפקדה, ביתני המשמר, שער הגיחה, השירותים וביצורי החזית (ravelin) לא שוחזרו. המספרים באיור שבמפת הסיור, המסודרים לפי מפתחות הטקסט הממוספרים שלמטה, מציינים את החלקים העיקריים של המבצר. הכיתובים מייצגים יסודות טכניים המוסברים במילון המונחים הבא.

סוללה – שטח בין חומת המגן לבין התעלה, המיועד למנוע מאדמה להיסחף לתעלה.

באסטיון (מעין מגדל) – מבנה בולט בפינות המבצר.

מבנה מגורים – מבני עץ שנבנו על הקירות הפנימיים של המבצר לאחסון אספקה או למגורי אדם.

מעבר סתרים – סוג של דרך לאורך התעלה המוגנת על-ידי חומת מגן קטנה שנוצרה על-ידי הסוללה המשופעת. היא שימשה למעבר של ארטילריה קלה וכוחות בתוך המבצר.

קיר מגן – החלק במבצר המחבר בין הבאסטיונים.

חפיר – חפירה מסביב לחלק מקירות המבצר, או כולם, למניעת התקדמות של תוקף.

חרך יריה – פתח בחומה שדרכו ניתן לירות בתותח. הזווית המתרחבת אפשרה מטח אש שוטף.

סוללת זיזים – משוכה של יתדות עץ מחודדות הבולטות החוצה באופן אופקי מהסוללה, כדי למנוע מאויב לכבוש את המבצר במפתיע.

סוללה משופעת – סוללת עפר בשיפוע קל מסביב למבצר, המשתרעת ממעבר הסתרים ועד לשטח המקיף את המבצר.

חומת מגן – קיר מגן על-גבי הסוללה שנועד להגן על חיילי המבצר מאש האויב.

מגדל שמירה - מבנה קטן הבנוי על חומת המגן של כל באסטיון כדי להגן על הזקיף במזג אוויר סגרירי.

סיור במבצר

1 – מרכז וילט (Willett). התחל כאן לסיור התמצאות לגבי פורט סטאנוויקס ומלחמת העצמאות האמריקנית בעמק המוהוק. כאן ניתן להשתתף בתוכניות אינטראקטיביות ולרכוש מתנות ומזכרות ייחודיות.

2 – גשר מזדקף. לא ידוע איזה גשר מזדקף היה בפורט סטאנוויקס. בסוג זה נעשה שימוש נפוץ באותה תקופה. המערכת פועלת בשיטה של משקל-נגד, עם משקולות של 550 ק"ג מכל צד, ומופעלת על-ידי כוח אדם, באופן שמגלגל את המסלול ומעלה את הגשר. כדי להוריד את הגשר, הסברה היא כי נעשה שימוש בקורות כבדות כדי לדחוף את הגשר כלפי מטה, עד שמשקל הגשר היה מחזיר את המשקולות לראש המסלול.

3 – מבנה מגורים דרום-מזרחי. מבנה זה שימש כמגורי חיילים. השם ליד הדלת (ג'נסן) מציין את שם מפקד הפלוגה. במיטות הארוכות עם מזרני הקש, הנקראות "עריסות", לנו 10 עד 12 איש, זה לצד זה.

4 – הבאסטיון הדרום-מזרחי. מאפיית המבצר היתה ממוקמת מתחת לבאסטיון זה. לחם היה עיקר התפריט של החיילים, וכל חייל היה אמור לקבל חצי ק"ג לחם או קמח ליום. פתח גדול בחומת הבאסטיון שימש ככניסה לשירותים, שלא שוחזרו.

5 – מחסן. מבנה זה שימש במקור כאזור לאחסון אספקה, וייתכן שכלל גם את חדר האפסנאי. כיום נמצאים כאן השירותים הציבוריים.

6 – קסרקטין מזרחי. אזור זה כלל מגורי קצינים עם ריהוט דל, מגורים של אנשי האספקה, מגורי חיילים מפלוגות שבפיקודם של דה-ויט (DeWitt) ובליקר (Bleeker) ומגורי קצינים זוטרים.

7 – שער גיחה. שער הגיחה, הנפוץ במבצרים כגון סטאנוויקס, שימש למעבר של יחידות קטנות של חיילים מחוץ למבצר בהסתר, בין היתר כדי לחדש את אספקת המים מהפלג הזורם ממש מחוץ למבצר. לוטננט-קולונל וילט השתמש בו כדי להתגנב דרך קווי הבריטים ולגייס עזרה במהלך המצור. המבנים משני צדי שער הגיחה שימשו כמגורי חיילים.

8 – הבאסטיון הצפון-מזרחי. בזמן המצור, באסטיון זה טרם הושלם. עקב נקודת תורפה זו, ריכזו הבריטים את פעולותיהם בתחילת המצור בנקודה זו. תותחי הבריטים מוקמו כ-550 מטר צפונה, במקום שבו בניין הלבנים האדומות הגבוה עומד כיום. המחנה העיקרי של צבאו של סנט לג'ר נמצא ממש מאחורי נקודה זו.

9 – מגורי קצינים. השילוב של מחסור במקום ומיטות הוביל לעתים קרובות למצב המיוצג כאן: דרגשים פשוטים לחיילים ורק מעט מהריהוט שהקצינים היו מורגלים אליו. בין ארבעה לשמונה קצינים חלקו מרחב זה במהלך המצור.

10 – מגורי קציני הארטילריה. בזמן המצור, מגורים אלה שימשו את קפטין-לוטננט ג'וזף סאבאג' (Savage), שפיקד על יחידת הארטילריה בת 30 החיילים שכללה בעיקר אנשים ממסצ'וסטס ומקונטיקט.

11 – מגורי המפקד. ככל הנראה, קולונל פיטר גאנסוורת' שכן בחדר זה, ששימש כמגורי המפקד והיה מרוהט ביד רחבה. גאנסוורת' גם נהנה מגיוון רב יותר בתפריט, וכתב שאכל "בשר עגל, יונים ודגים מסוגים שונים".

12 – חדר צוות/חדר אוכל. במשך היום שימש אזור זה כמשרדו של קולונל גאנסוורת' וחדר צוות לקצינים. ייתכן שבערבים שימש כחדר אוכל לקצינים וכמקום למפגשים חברתיים של הקצינים.

13 – מגורי קצינים. בדרך כלל, שניים עד שלושה קצינים חלקו חדר בגודל זה. המראה הריק שלו ממחיש כיצד נראו המגורים במבצר בעתות חילופין של חיל המצב.

14 – חדר בריאות. במקור – מגורי קצינים. בחדר זה עדיין קיימים היסודות והאח המקוריים שנחשפו במהלך החפירות הארכיאולוגיות בשנות ה-70 של המאה ה-20.

15 – הבאסטיון הדרום-מערבי. מאחר שמתחת לבאסטיון זה היה ממוקם מחסן תחמושת, הוא היווה מטרה במהלך מבצעי המצור, כשהבריטים ניסו להשמיד את אספקת אבק השריפה של המבצר.

16 – מגורים מערביים. במקור, גם חדרים אלה שימשו כמגורי חיילים, והיו בהם עריסות המוצגות בבאסטיון הדרום-מזרחי.

17 – הקסרקטין המערבי. גם אזור זה שימש כאזור מגורים לחיילים שבפיקודו של קפטין גרג (Gregg). כיום משמש המבנה כתחנת שומר הפארק וניתן לצפות בו בסרטון קצר על חיי האמריקנים בימי מלחמת

18 – הבאסטיון הדרום-מערבי. מתחת לבאסטיון זה, שעליו ניצב היום תורן הדגל, היה בית-חולים שדה שבו טיפלו בחיילים. מבחר כלי רפואה מוצגים כאן לראווה.

19 – מבנה מגורים דרום-מערבי. אזור זה שימש למגורי הפועלים האזרחיים של המבצר. כיום ממוקמים בו משרדי הפארק והוא אינו פתוח לציבור.

כל הדרכים מובילות לרומא

פורט סטאנוויקס נמצא בעיר התחתית של רומא שבניו-יורק, בפּינת ג'יימס סטריט (James Street) וארי בולווארד (Erie Boulevard). מרכז וילט (Willett Center) והמבצר פתוחים לקהל מ-9:00 עד 17:00 כל יום, למעט חג ההודיה (ארצות-הברית), 25 בדצמבר, ו-1 בינואר. כתובת GPS המובילה לאתר המבקרים היא: 100 North James Street, Rome, NY 13440. כל שאר הדרכים הממלכתיות העיקריות העוברות ברומא (26, 46, 49, 69, 365 ו-90) מובילות לאתר ההנצחה. כדי להגיע לרומא מהכביש המהיר של ניו יורק (90), יש לצאת ביציאה 32 בווסטמורלנד (Westmoreland), ניו יורק, ולקבוע אחר השלטים לעיר התחתית של רומא. חניה ציבורית זמינה בקרבת מקום לאתר ההנצחה. תחנת אוטובוס נמצאת ברחוב ליברטי, מרחק שני גושי בניינים מהאתר. תחנת רכבת של Amtrak נמצאת ברחוב מרטין, במרחק 1,600 מטר מהאתר. נמל התעופה המסחרי הקרוב ביותר נמצא בסירקוז (Syracuse) שבניו-יורק.

מידע נוסף

כתובת דואר

Monument Fort Stanwix National
112 Street E Park
Rome, NY 13440
USA
טלפון
1-315-338-7730

אתר אינטרנט

www.nps.gov/fost
www.nps.gov/revwar

